

Orędzie o Bożym Miłosierdziu i fatimskie przesłanie Matki Najświętszej można uznać za jedne z największych łask Nieba dla ostatnich pokoleń. Stoją one na tej samej drodze – drodze do zbawienia, którą kroczą ludzie świadomi swych grzechów, skruszeni w sercu, pokorni i znajdujący w swoim życiu miejsce dla Boga. W 1916 roku pastuszkom z Fatimy ukazał się Anioł, aby przygotować serca dzieci na przyjęcie orędzia Białej Pani. Podczas drugiego spotkania powiedział małym wizjonerom: „Módlcie się, módlcie się wiele! Najświętsze Serca Jezusa i Maryi chcą wam okazać Miłosierdzie". I nauczył ich następującej modlitwy: „Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty, ofiaruję Wam Najdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Pana naszego Jezusa Chrystusa, obecnego na wszystkich ołtarzach świata jako zadośćuczynienie za zniewagi, świętokradztwa i obojętności, którymi jest obrażony. Przez niezmierzone zasługi Przenajświętszego Serca i za przyczyną Niepokalanego Serca Maryi błagam o nawrócenie biednych grzeszników".
†

W lipcu 1917 roku Najświętsza Panna objawiła dzieciom Boży plan miłosierdzia, przez który Wszechmocny chce ocalić dusze grzeszników przed pójściem do piekła. Polegał on na ustanowieniu na świecie nabożeństwa do Jej Niepokalanego Serca. To pełne miłosierdzia dzieło zbawienia ogarnia wszystkich wiernych, którzy spełniają prośby Matki Bożej domagającej się modlitwy, ofiar i aktów zadośćuczynienia. Dlatego też Maryja, zachęcając dzieci do

odmawiania Różańca, poleciła im mówić po każdej tajemnicy: „O mój Jezu, przebacz nam nasze grzechy, zachowaj nas od ognia piekielnego, zaprowadź wszystkie dusze do nieba, a szczególnie te, które najbardziej potrzebują Twojego miłosierdzia”. Ponieważ jak rok wcześniej powiedział Anioł, „Najświętsze Serca Jezusa i Maryi chcą wam okazać miłosierdzie”.

Św. Faustynę Bóg przygotowywał do bycia wybranym naczyniem swego Miłosierdzia przez kształtowanie jej serca w duchu fatimskiego orędzia, o którym nic jeszcze nie wiedziała. Jednak poddana natchnieniom Ducha Świętego pozwoliła się prowadzić tak, jak zaplanował Pan. W „Dzienniczku” zakonnicy czytamy, że bardzo ważne dla niej było nawrócenie Rosji, Boża opieka nad Ojcem Świętym oraz ocalenie zatwardziałych grzeszników, a więc dokładnie to, co stanowi istotę objawień w Fatimie.

W dniu profesji wieczystej św. Faustyna skierowała do Chrystusa trzy prośby, wierząc, że w takim dniu Pan niczego jej nie odmówi: „Jezu, Oblubieńcze mój najukochańszy, proszę Cię o triumf Kościoła, szczególnie w Rosji i Hiszpanii, o błogosławieństwo dla Ojca Świętego Piusa XI i całego duchowieństwa, o łaskę nawrócenia dla zatwardziałych grzeszników” (Dz. 240). W orędziu fatimskim Matka Najświętsza również wypowiedziała skierowaną przez Boga prośbę, aby papież poświęcił Rosję Jej Niepokalanemu Sercu. W ten sposób miała objawić się w świecie „moc Miłości Miłosiernej”. Spełniając tę prośbę, Jan Paweł II wyraźnie połączył orędzie fatimskie z prawdą o Bogu bogatym w miłosierdzie. Dla niego zawierzenie Niepokalanemu Sercu Maryi jest „ofiarowaniem i zawierzeniem samej Miłości, Miłości miłosiernej”. Dlatego też Ojciec Święty zwracał się ku Niebu z potężną inwokacją, w której Niepokalane Serce Maryi i Miłosierdzie Boże nakładają się na siebie: „Niech raz jeszcze objawi się w dziejach świata nieskończona moc Miłości miłosiernej! Niech powstrzyma zło! Niech przetworzy sumienia! Niech w Sercu Niepokalanym odsłoni dla wszystkich światło Nadziei!”.. Tak więc Boże Miłosierdzie to dar, który możemy otrzymać za pośrednictwem Maryi – najwierniejszej uczennicy Jezusa. Orędzie fatimskie wzywa nas wszystkich do wrażliwości i uwagi i zaprasza, abyśmy przez akt poświęcenia Niepokalanemu Sercu Matki Bożej zbliżyli się na nowo do źródeł Miłosierdzia.